

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-432-0-43>

**THE REGIME OF PROPERTY USED FOR DEFENSE PURPOSES:
ADMINISTRATIVE AND LEGAL ASPECT**

**РЕЖИМ МАЙНА, ЩО ВИКОРИСТОВУЄТЬСЯ ДЛЯ ПОТРЕБ
ОБОРОНИ: АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ**

Lysak O. M.

*External
Postgraduate Student,
Scientific Institute of Public Law
(Kyiv, Ukraine)*

Лисак О. М.

*здобувач Приватної установи
«Науково-дослідний інститут
публічного права»
м. Київ, Україна*

Спеціальний режим встановлюється для ряду об'єктів, що мають особливе стратегічно важливе значення для держави та суспільства, зокрема, таким майном є майно, що використовується для потреб оборони.

Режим майна, що використовується для потреб оборони, регламентується спеціальною нормативно-правовою базою. Зокрема, положеннями Законів України «Про Збройні Сили України»; «Про оборону України»; «Про правовий режим майна у Збройних Силах України»; «Про національну безпеку України»; «Про оборонні закупівлі»; «Про державну підтримку підприємств науково-дослідних інститутів і організацій, які розробляють та виготовляють боєприпаси, їх елементи та виробу спецхімії» тощо.

Процедурні аспекти використання майна, що використовується для потреб оборони, визначаються на рівні підзаконних нормативно-правових актів, зокрема, указів Президента України – наприклад, Указ Президента України «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 29 січня 2024 року "Про затвердження Положення про Державний реєстр санкцій"» [1], постанов Кабінету Міністрів України – зокрема, Постанова Кабінету Міністрів України «Деякі питання підвищення обороноздатності держави на період воєнного стану в Україні» від 29 грудня 2023 р. № 1415 [2], а також наказів Міністерства оборони України – зокрема, наказ

Міністерства оборони України від 17.08.2017 № 440 «Про затвердження Інструкції з обліку військового майна у Збройних Силах України» [3].

Військовим майном є «державне майно, закріплене за військовими частинами, закладами, установами та організаціями Збройних Сил України (далі - військові частини). До військового майна належать будинки, споруди, передавальні пристрої, всі види озброєння, бойова та інша техніка, боєприпаси, пально-мастильні матеріали, продовольство, технічне, аеродромне, шкіперське, речове, культурно-просвітницьке, медичне, ветеринарне, побутове, хімічне, інженерне майно, майно зв'язку, а також акції, частки у статутному капіталі юридичних осіб (далі - корпоративні права) тощо» (ст. 1 Закону України від 21 вересня 1999 року № 1075-XIV «Про правовий режим майна у Збройних Силах України») [4].

Уповноваженим суб'єктом на здійснення функцій управління майном, що використовується для потреб оборони та національної безпеки відповідно до чинного законодавства України є Міністерство оборони України як центральний орган управління Збройних Сил України, що здійснює відповідно до закону управління військовим майном, у тому числі закріплює військове майно за військовими частинами (у разі їх формування, переформування), приймає рішення щодо перерозподілу цього майна між військовими частинами Збройних Сил України, в тому числі у разі їх розформування. За рішенням Кабінету Міністрів України Міністерство оборони України здійснює управління корпоративними правами, примусово відчуженими в умовах правового режиму воєнного стану, відповідно до законодавства з питань управління об'єктами державної власності, крім активів у вигляді акцій/паїв банку, акцій або частки у статутному (складеному) капіталі небанківської фінансової установи та особи, яка не є фінансовою установою, але має право надавати окремі фінансові послуги, державне регулювання та нагляд за діяльністю якої здійснює Національний банк України. Кабінет Міністрів України може визначити інший орган управління такими корпоративними правами (ч. 2 ст. 2 Закону України від 21 вересня 1999 року № 1075-XIV «Про правовий режим майна у Збройних Силах України») [4].

На військове майно встановлюється режим права оперативного управління. З моменту надходження майна до Збройних Сил України і закріплення його за військовою частиною Збройних Сил України воно набуває статусу військового майна. Військові частини використовують закріплене за ними військове майно лише за його цільовим та функціональним призначенням. Облік, інвентаризація, зберігання, списання, використання та передача військового майна здійснюються у спеціальному порядку, що визначається Кабінетом Міністрів України – положеннями Постанови Кабінету Міністрів України від 29 серпня 2002 р. № 1282 «Про затвердження Порядку вилучення і передачі військового майна Збройних Сил» [5]; Постанови Кабінету Міністрів України від 4 серпня 2000 р. № 1225 «Про затвердження Положення про порядок обліку, зберігання, списання та використання військового майна у Збройних Силах» [6].

Література:

1. Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 29 січня 2024 року "Про затвердження Положення про Державний реєстр санкцій": Указ Президента України від 29 січня 2024 року № 36/2024. URL.: <https://www.president.gov.ua/documents/362024-49589>
2. Деякі питання підвищення обороноздатності держави на період воєнного стану в Україні: Постанова Кабінету Міністрів України від 29 грудня 2023 р. <https://www.kmu.gov.ua/npras/deiaki-pytannia-pidvyshchennia-oboronozdatnosti-derzhavu-na-period-voiennoho-stanu-v--t291223>
3. Про затвердження Інструкції з обліку військового майна у Збройних Силах України : наказ Міністерства оборони України від 17.08.2017 № 440 <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1192-17#Text>
4. Про правовий режим майна у Збройних Силах України : Закон України від 21 вересня 1999 року № 1075-XIV . URL.: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1075-14#Text>
5. Про затвердження Порядку вилучення і передачі військового майна Збройних Сил: Постанова Кабінету Міністрів

України від 29 серпня 2002 р. № 1282.
<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1282-2002-п#Text>

6. Про затвердження Положення про порядок обліку, зберігання, списання та використання військового майна у Збройних Силах : Постанова Кабінету Міністрів України від 4 серпня 2000 р. № 1225. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1225-2000-%D0%BF#Text>

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-432-0-44>

**THE INSTITUTION OF RECIDIVISM
AND ITS CRIMINAL LAW SIGNIFICANCE**

**ІНСТИТУТ РЕЦИДИВУ ТА ЙОГО
КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВЕ ЗНАЧЕННЯ**

Luchenko V. D. Лученко В. Д.

Тема множинності злочинів є важливою складовою науки кримінального права. Вивчення цього аспекту і складових, що його формують дозволяє створити багатогранну модель розуміння поняття і сутності злочину загалом. Сама множинність у загальному розумінні є суспільно небезпечною поведінкою однієї особи чи осіб у співучасті, яка має своїм наслідком вчинення принаймні двох різнорідних, однорідних чи тотожних злочинів, що мають окремий склад і пов'язані спільним суб'єктом. Також, необхідно зазначити, що множинність поділяється на три види, серед яких: сукупність, повторність та рецидив.

З огляду на підвищений ступінь суспільної значущості, його розповсюдженість та правові наслідки, рецидив, все ж, посідає окреме місце серед видів множинності злочинів. Через його підвищену соціальну небезпеку, законодавець визначає цей вид як кваліфікуючу ознаку в окремих статтях Особливої частини Кримінального Кодексу. Таким чином, підвищене соціальне